

Svar på Vaula Norrenas och Sirpa Kauppinens samt 23 andra ledamöters motion om att utnyttja överskottsjord från byggprojekt för att bygga bullerhinder

VD/6194/00.02.00.03/2016

HP/HW/AL/NJ/KW

Vaula Norrena och Sirpa Kauppinen samt 23 andra ledamöter har lämnat in följande motion i enlighet med fullmäktiges arbetsordning:

”I Vanda finns det över 80 000 invånare som dagligen utsätts för buller från vägtrafiken på över 55 decibel.

I trafikverkets bullerbekämpningsprogram är de mest brådskande projekten i Vanda att få bullervallar och -väggar intill huvudväg 4 i områdena Skogsbrinken–Jokivarsi, Lövkulla och Håkansböle; bullerhinder vid huvudväg 3 i Gruvsta och Vandadalen samt bullerväggen vid Ring III i Sexan. Kostnaderna beräknas uppgå till 10–20 miljoner euro.

I Vandas egna planer för bullerhinder prioriteras bl.a. Viertolan koulu, Mårtensdalsvägen, Konvaljvägen, Dickursbyvägen och Gamla Borgåvägen främst. Kostnadskalkyl 6,2 miljoner euro.

Projekten framskrider långsamt eftersom de miljoner som behövs inte går att uppbringa i varken statens eller kommunens kassa. (För huvudvägarnas bullerbekämpning kommer 75 % av kostnaderna från staten och 25 % från kommunen).

Vi föreslår att det i Vanda utvärderas hur den överskottsjord som uppkommer i det ordinarie småhus- och flervåningshusbyggandet kunde föras direkt till de projekt som förutsätter bullerbekämpning, t.ex. genom att marksubstanserna läggs på hög i närheten av en kommande bullervall eller genom att föra dem direkt till en arbetsplats där en bullervall är under uppbyggnad.

Nu transporteras överloppsjord från byggen till höga kostnader långa vägar till någon jordavstjälningsplats, där det är dyrt att lagra den i väntan på att marksubstanserna senare återigen transporteras till höga kostnader till de ställen där bullervallar behövs.

Enbart för att anpassa schaktjordsbackar till landskapet reserverades i fjol åtta miljoner euro i Vanda.

Genom att transportera överloppsjorden direkt till de bullervallsprojekt där jord behövs kunde man spara både tid och pengar för alla parter del.

På detta vis kunde vi också på förhand bereda oss på bullerbekämpningen i nya bostadsområden (exempelvis Skogsbrinskärret, Oljemark, Byända, området vid Tavastby gård och i vidare omfattning områdena utmed huvudlederna i Kivistö, Käinby, Aviapolis, nya Gruvsta osv.). Långtradarrallyn, buller, damm och koldioxidutsläppen skulle minska och kostnaderna för att bygga en bullervall skulle också sjunka.

En förbättring av effektiviteten i fråga om materialförbrukningen vid byggnation bl.a. genom att utnyttja överloppsjord är en viktig målsättning även för miljöministeriet. Ministeriet föreslår att man ska utnyttja överloppsjordsmassorna i byggandet så nära uppkomstplatsen som möjligt.

Vi föreslår att) det i Vanda utreds nya tillvägagångssätt för att utnyttja de marksubstanser som uppkommer vid byggandet för att anlägga bullervallar, och

b) att det utreds hur man i samband med de största byggprojekten inom bullerområden kunde sporra byggherrarna till att bygga bullervallar och bullerhinder.”

Stadsfullmäktige 20.6.2016 § 12

Beslut:

Stadsfullmäktige beslutade att ta upp ärendet till behandling och sända det till stadsstyrelsen för beredning.

Verksamhetsområdet för markanvändning, byggnad och miljö konstaterar som sitt svar följande:

Vanda genomkorsas av alla stora huvudtrafikleder och trafikbullret är mycket störande för de existerande bostadsområdena. För byggandet av nya bostadsområden innebär bullerskydd, ofta en stor tröskelinvestering och utgör sålunda ett betydande hinder för att förverkliga ett projekt. Varken staten eller kommunen har anslag att anvisa för sådana investeringar som kräver ett separat bullerskydd, utan bullerskydd byggs huvudsakligen i samband med omfattande vägledsprojekt, som projektet med att förbättra Ring III eller byggandet av Vitbäcksvägen.

En jordvall är ett kostnadseffektivt sätt att förverkliga bullerskydd, om det finns gott om utrymme, underlaget är bärande, staden äger markunderlaget och arbetsområdena är tillräckligt omfattande, för att massflödet ska bli tillräckligt stort så att vallen kan byggas färdigt inom en rimlig tidtabell. Ett bra exempel är Ringbaneprojektet, där den överskottsjord som uppkom vid byggnadsarbetena placerades i jordvallarna i Hanskallio och Lavangbacken. På så vis förlängdes livscykeln för de verksamma mottagningsområdena för överskottsjord och samtidigt kunde olägenheterna från en del funktioner som orsakade störningar i miljön minskas.

Områdesreserveringarna för en bullervall ska i praktiken göras redan i detaljplaneringsskedet. I en tätt byggd stadsstruktur innebär det utrymme som vallen kräver, att det direkt tas från effektiviteten och byggrätten i hela detaljplaneområdet. En tre meter hög jordvall kräver omkring 14 meter utrymme på bredden, en fem meter hög vall cirka 22 meter och grunden för den cirka 15 höga vallen i Alkärr är redan över 60 meter bred. Jordvallens slänter ska byggas flacka, för att uppnå tillräcklig säkerhet mot att vallen inte rasar, så att erosionen på slänterna stävjas och bl.a. maskinellt underhåll av gräsmattan, genom att köra på den med gräsklippare, möjliggörs, vilket oundvikligen ökar behovet av utrymme.

Transporterna utgör största delen av det koldioxidfotspår och de kostnader som orsakas av markbyggandet och därför är det ändamålsenligt att hitta upplagringsplatser i närheten av det ställe där överskottsjorden uppkommer. Grävmassorna måste också transporteras direkt till upplagringsplatsen, eftersom mellanlagring kraftigt ökar på kostnaderna. Mellanlagring är inte ens tekniskt möjligt när det gäller sådan lersubstans som lätt rubbas i samband med grävarbetet. Det mest förmånliga med tanke på den cirkulära ekonomin, skulle vara att placera återvunnet material som rivningsbetong, aska, bildäck o.a. i vallkonstruktionerna, dessa förutsätter dock miljötillstånd och en lång beredningsprocess.

Med tanke på byggnadskostnaderna kräver en vall ett bärande markunderlag, eftersom vallens omfattande areal och jordmassornas tyngd påverkar, bl.a. omfattningen på grundförstärkningarna och därigenom även kostnaderna. Tuulensuuparken som ligger utmed Tolkvägen i Backas hade i övrigt varit en bra plats för en jordvall, men på grund av de omfattande kostnaderna för grundförstärkning och flyttning av ledningar stannade man för att förverkliga bullerskyddet enligt detaljplan genom vanlig stängselkonstruktion. I detaljplanen är de områden som reserverats för bullerskydd ofta betecknade som särskilda skyddszoner (EV) eller park- eller rekreationsområden. Att överta markområdena med dessa planbeteckningar i stadens besittning förutsätter alltid en frivillig affär med markägaren.

Vanda har för närvarande bara en mottagningsplats för överskottsjord i funktion, Långmossen i Petikko, som förvaltas och handhas av kommunalteknikcentralen. För mottagningen av överskottsjord uppbärs en mottagningsavgift som stadsplaneringsnämnden fattat beslut om år 2012, avgiften utgår från självkostnadspris. Samma avgift uppbärs också för sådana lass som hämtas från stadens egna arbetsområden. Långmossen kommer under de närmaste åren att fyllas ut i sin helhet. I den gällande generalplanen har endast en ny reservering för ett upplagringsområde föreslagits utöver denna, på området Kila i Sjöskog. Ibruktageandet av området begränsas kraftigt av bristen på körförbindelse, eftersom landsväg 152 (Ring IV) förverkligas någon gång långt in i framtiden. På grund av Vandas begränsade kapacitet att upplagra jord, har ekonomisk hantering av massor redan i flera års tid varit, och kommer även i fortsättningen att vara, en viktig princip för planeringen och byggandet vid kommunalteknikcentralen. Utgående från det som nämns ovan utreder kommunalteknikcentralen systematiskt slutplaceringen av både rena överskottsjordar och återvunnet material som rivningsbetong från skolor, så nära uppkomstplatsen som möjligt. En minimering av kostnaderna för jordupplagring hjälper också till att förverkliga boende till rimligt pris.

För landskapsmodelleringen av mottagningsområdena i Långmossen och Brännberga har fonderats cirka 8 milj. euro i avsättningar, vilket används i framtiden för att sluta igen och bygga backar för rekreationsbruk enligt detaljplanen och planerna. De moderna mottagningsområdena för överskottsjord har planerats och byggts till slutplaceringsplatser för endast rena överskottsjordar. I backen har lagrats rikligt med lerjord, som det inte på

något sätt kommer att vara ekonomiskt eller tekniskt motiverat att gräva upp och transportera bort, i synnerhet eftersom leran, som är svår att utnyttja i infrabyggnad, tyvärr inte är en försvinnande naturresurs i Vanda.

Stadsstyrelsen 12.12.2016 § 19

Förslag framlagt av biträdande stadsdirektören för verksamhetsområdet för markanvändning, byggnad och miljö:

Stadsstyrelsen beslutar att

- a) ge ledamöterna Vaula Norrena och Sirpa Kauppinen samt de 23 övriga ledamöterna som undertecknat motionen stadsstyrelsens svar i enlighet med kommunalteknikcentralens förslag, och
- b) föreslå för stadsfullmäktige att stadsstyrelsens svar antecknas för kännedom.

Beslut:

Förslaget godkändes.

Stadsfullmäktige 23.1.2017 § 10

Stadsstyrelsens förslag:

Stadsfullmäktige beslutar anteckna stadsstyrelsens svar för kännedom.

Beslut:

Förslaget godkändes.

Anvisningar för sökande av ändring: 4.1 Besvärshandläggning

Närmare information:

Henry Westlin, stadsingenjör, tfn 09 839 22427 [fornamn.efternamn\[at\]vanda.fi](mailto:fornamn.efternamn[at]vanda.fi)